



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10415/2022
28.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живомир Рајчић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., ради брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4162/18 од 19.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4162/18 од 19.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу П 233/17 од 02.04.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је према туженој ББ из ... утврђено да је тужилац сувласник по основу заједнички стечене имовине са туженом удела од 50/100 делова на кп бр. .../... површине 9,69 ари, уписане у ЛН ... КО ... на име тужене са уделом од 422/987 делова и сукорисник са истим уделом на кп бр. .../... површине 0,02 ара уписане у ЛН ... КО ... на име тужене, као корисника са уделом од 422/987, па ће тужиоцу ова пресуда послужити за упис тако стеченог права код СКН Пожаревац, док је део тужбеног захтева тужиоца изнад досуђеног, па до траженог удела од 3376/9870 делова на тим непокретностима, одбијен као неоснован; ставом другим изреке, утврђено је према туженој ББ да је тужилац сувласник по основу заједнички стечене имовине удела од 50/100 делова на породичној стамбеној згради број 1, објекат преузет из земљишне књиге, на кп бр. .../..., уписано у ЛН ... КО ..., те ће на основу ове пресуде код СКН Пожаревац дозволити упис овако стеченог права, док се део тужбеног захтева тужиоца изнад досуђеног на овој непокретности па до удела од 80/100 делова одбија као неоснован; ставом трећим изреке, тужбени захтев тужиоца из става један и два изреке у односу на тужене ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., одбијен је као неоснован; ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за утврђење према

туженој ББ да је тужилац по основу заједнички стечене имовине сувласник на 1/2 једнособног стана површине 46 м², који се налази у ... у улици ... бр. .../... у породичној стамбеној згради изграђеној на кп бр. ..., уписано у ЛН ... КО ..., те да се тужилац на основу ове пресуде код СКН Пожаревац упише са тако стеченим уделом; ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за утврђење да је власник по основу заједничке тековине удела од 80% на путничком аутомобилу марке „...“ тип „...“, рег. ознака ... – ..., број шасије ..., број мотора ..., година производње ..., боја каросерије, па да се тужена обавезе да му исплати противвредност тог удела у износу од 297.558,40 динара; ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4162/18 од 19.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, па је пресуда Вишег суда у Пожареvcу П 233/17 од 02.04.2018. године у делу става првог и другог изреке којим је одбијен као неоснован део тужбеног захтева тужиоца изнад досуђеног, па до траженог удела, као и у ставу трећем, четвртном, петом и шестом изреке, потврђен; ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су били у ванбрачној заједници почев од 1990. године, а брачну заједницу су засновали 01.05.1993. године. У ванбрачној заједници рођен је њихов заједнички син ... године, који сада живи са мајком, овде туженом, а исти је имао саобраћајну незгоду због које је Тужилац има још два сина са другим женама, један од њих живео је заједно са тужиоцем и туженом док су живели у Брак тужиоца и тужене ББ разведен је пресудом Основног суда у Пожареvcу П2 585/16 од 09.12.2016. године. У периоду док су живели у ... тужена ББ је радила као ..., чувала је ... за шта је примала одговарајућу накнаду, препродавала је брендиране ..., бринула се о заједничком сину и водила домаћинство. Тужилац је у том периоду радио као Сав зарађени новац уносили су у заједницу живота и трошили на кућне потребе и егзистенцију. 1994. године вратили су се у ... и живели су у стану мајке тужене ББ. Узели су у закуп ... „...“ од које су остваривали одличан приход, па су од те зараде реновирали локал својих родитеља и направили ... Тај локал водила је тужена ББ од 1995. до 2001. године. Након рада у „...“ тужилац је зарађивао препродајом ..., трговином ..., а обављао је и послове ... и добро зарађивао. Сав зарађени новац уношен је у кућу и трошен заједнички и споразумно. У периоду од 20... до 20... године тужилац је био у затвору, а тужена ББ је

тада водила ... радњу у У току 2004. године странке су купиле плац са објектом који су реновирали и направили ... „...“ коју су касније издали у закуп трећем лицу. Од 2004. до 2007. године обоје су радили у локалу „...“. Тужена ББ је завршила ... и ради у ... у Решењем Општинског суда у Горњем Милановцу О 244/98 од 14.07.1998. године ББ је иза смрти своје мајке наследила стан у ... у улици/... . Тај стан је одлуком ... бр. 04-520/8 ГЕ од 14.02.1985. године добио на коришћење отац тужене – ЋЋ, а након његове смрти исти је откупила његова супруга, мајка тужене ББ. Тужилац тврди да је он дао новац за откуп наведеног стана. У време престанка заједнице живота туженој ББ остало је путничко моторно возило марке „...“ који је она регистровала на своје име, а које је током парнице продала. Тужиоцу је остао путнички аутомобил марке „...“ Неспорно је утврђено да странке осим предметне имовине имају и другу имовину која није обухваћена тужбом, те да су своје односе у вези са том имовином решиле вансудским путем. Неспорно је и да је по разводу брака остао заједнички дуг за куповину грађевинског материјала стоваришту „...“ ... у износу од 16.500 евра.

На основу утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одлучујући о доприносу странака у стицању заједничке имовине правилно оценили да тужилац у смислу одредбе члана 231. став 2. ЗПП није доказао да је његов допринос у стицању предметне непокретне имовине већи од доприноса тужене ББ, те да није оборио законску претпоставку из члана 180. став 2. Породичног закона о једнакости удела супружника; да је предметни стан у ... у улици/... посебна имовина тужене ББ; да тужени ВВ, ГГ и ДД, сви из ... нису пасивно легитимисани у овој парници, јер ни на који начин нису учествовали у стицању заједничке имовине странака; да није основан ни тужбени захтев тужиоца у односу на тражени новчани износ за аутомобил марке „...“ који је по престанку заједнице живота по договору странака припао ББ, који је она регистровала на своје име и исти продала у току трајања парнице. На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца делимично усвојили, а делимично одбили.

Неосновано се ревизијом оспорава правилност примене материјалног права, одредба члана 171. и 180. Породичног закона.

Одредба члана 168. Породичног закона прописује да је посебна имовина сваког супружника она која је стечена пре брака. Посебном имовином сматра се и она стечена у току брака деобом заједничке имовине, наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права.

Одредбом члана 171. истог Закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину (став 1.).

Одредбом члана 180. Породичног закона прописана је судска деоба заједничке имовине супружника или бивших супружника. У смислу члана 177. истог Закона, под деобом заједничке имовине сматра се утврђивање сувласничког удела сваког супружника

у заједничкој имовини. Ставом 2. члана 180. Породичног закона прописана је законска претпоставка да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. То је оборива претпоставка. Према ставу 3. истог члана, већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине.

Све наведене критеријуме нижестепени судови су конкретизовали и применили на спорни однос странака, узимајући у обзир све врсте доприноса странака стицању заједничке имовине. Цењен је допринос тужиоца по свим мерилима на које се указује ревизијом. Међутим, тужилац није доказао висину сопствених прихода које је у току трајања ванбрачне и брачне заједнице са туженом ББ остварио, а неспорно је утврђено да исти у том периоду није био у сталном радном односу, тако да није доказао ни да је његов допринос стицању заједничке имовине већи од доприноса тужене ББ, па није оборио законску претпоставку у једнаким уделима супружника. Због наведеног, неосновано је ревизијско указивање на погрешну примену материјалног права од стране нижестепених судова.

Ревизијски наводи тужиоца усмерени на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање нису од утицаја на одлуку суда јер исти нису дозвољен ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија,
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**